

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/136/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217201921
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1217201921.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: R. D. D. R., E..A..O., E. E.: D. XX, R., B.O.: XX XXX XXX, zastúpeného: C.. C. R., advokát, so sídlom: N.E. XXX, K., proti žalovanému: M. L., U.: XX.XX.XXXX, F. R.: R. XX/A, R., zastúpenému: C.. N. A., advokát, so sídlom: L. XX, R., B.: XX XXX XXX, o zaplatenie 704,15 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.11.2017, č.k. 14C/7/2017-43, jednomyseľne takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka dohodnutá v článku 6 v bode 1 zmluvy o výkone správy domu číslo A2/2007 zo dňa 27.10.2008, podľa ktorej ak vlastník v zmluvne dohodnutom termíne nezaplatí mesačný príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv, zálohové platby za služby poskytované s užívaním bytov a nebytových priestorov alebo odmenu za výkon správcovskej činnosti, má správca povinnosť vymáhať od príslušného vlastníka poplatok z omeškania a to vo výške 0,1 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, je neprijateľná zmluvná podmienka a teda neplatná (výrok I.), žalobu v plnom rozsahu zamietol (výrok II.) a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (výrok III.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k) a ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a ust. § 4 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len "nariadenie č. 87/1995 Z.z.") a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca so žalovaným dňa 27.10.2008 uzavreli Zmluvu o výkone správy domu č. A2/2007, podľa článku 1 bod 3, 4 ktorej sa za poskytované plnenia, služby a činnosti vlastník zaväzuje zaplatiť správcovi odmenu a podľa článku 6 bod 1 zmluvy o výkone správy v prípade, ak vlastník v zmluvne dohodnutom termíne nezaplatí mesačný príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv zálohové platby za služby poskytované s užívaním bytov a nebytových priestorov alebo odmenu za výkon správcovskej činnosti má správca povinnosť vymáhať od príslušného vlastníka poplatok z omeškania, a to vo výške 0,1% z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplývajúcej z článku 6 bod 1 zmluvy o výkone správy vzhľadom súd prvej inštancie v znevýhodnenom postavení spotrebiteľa oproti dodávateľovi, keď v tomto prípade poplatok z omeškania vo výške 0,1% denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania predstavuje 36,5 % ročne. Podľa ust. § 4 nariadenia č. 87/1995 Z.z. zákonný poplatok z omeškania za každý deň omeškania je 0,5 promile dlžnej sumy t.j. ročne 18,25 %, najmenej však 0,83 eur za každý i začatý mesiac omeškania. S poukazom na

ust. § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka mal súd prvej inštancie za to, že poplatok z omeškania tak, ako bol dojednaný v zmluve o výkone správy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatný. Z potvrdenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 06.04.2017 mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 866,21 eur, teda istinu, trovy konania a trovy právneho zastúpenia žalobcu a vzhľadom k tomu žalobu žalobcu zamietol v plnom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“).

3. Proti rozsudku vo výroku I. a II. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie vydal rozhodnutie na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď vo vzťahu k výroku I. rozsudku (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť uvedené výroku II.) na základe neidentifikovaných dokladov o finančných úhradách predložených žalovaným, čo do ich účelu a obdobia, za ktoré plnil dlh voči žalobcovi, rozhodol o zamietnutí žaloby za presne špecifikované obdobia neplnenia si povinnosti hradiť dohodnuté platby žalobcovi. Dôvodom odvolania voči výroku II. (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť uvedené výroku I.) je tá skutočnosť, že obsah rozhodnutia v tejto časti nebol predmetom konania súdu prvej inštancie o zaplatenie 704,15 eur s prísl., žalobca ani nemal vedomosť o prípadnom protinávru žalovaného, z ktorého dôvodu ani nemal možnosť sa k tejto časti rozhodovania súdu vyjadriť a príp. procesne reagovať, žalobca o takomto konaní nebol upovedomený, o takomto uplatnenom nároku mu nebolo doručené žiadne procesné rozhodnutie a namietal aj hmotnoprávnu nedôvodnosť rozhodnutia v tejto časti, keďže sa jedná o zmluvnú voľnosť účastníkov konania s tým, že napadnúť platnosť takéhoto ujednania môže vlastník osobitnou žalobou podľa zákona č. 182/1993 Z.z. Žalobca uviedol, že trvá na uplatnenom nároku, žiadal napadnutý rozsudok zrušiť v obidvoch napadnutých častiach s tým, že je potrebné doplniť dokazovanie na preukázanie skutkového stavu veci a v napadnutej časti výroku I. rozsudku nie je resp. nebolo v právomoci súdu prvej inštancie o uvedenej otázke rozhodovať.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril a vo vzťahu k námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu a rozhodovania súdu prvej inštancie na základe údajne neidentifikovaných dokladov o finančných úhradách poukázal na ust. § 149, § 150 ods. 1, § 151, § 153 ods. 1 a § 154 CSP a skutočnosť, že celá dlžná suma vrátane príslušenstva (bez nezákonného poplatku z omeškania) bola uhradená žalovaným dňa 06.04.2017 na účet právneho zástupcu uvedený v žalobe, a je teda nesporné, že údajná neidentifikovateľnosť platby je len účelovou obranou žalobcu, keď v priebehu konania sa žalobca žiadnym spôsobom nevyjadril k skutkovému tvrdeniu o tejto úhrade celej dlžnej sumy, ktorá tak medzi stranami nie je sporná. Žalobca bol od podania žaloby nečinný a do podania odvolania nepoprel žiadne právne ani skutkové tvrdenia žalovaného a ani nenavrhol žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, preto je jeho argumentácia procesne neprípustná a rozhodujúca skutočnosť, že žalovaný dlžnú sumu uhradil bola v konaní preukázaná. Vo vzťahu k námietke, že obsah výroku I. nebol predmetom konania a žalobca nemal o protinávru žalovaného vedomosť a nemal možnosť sa k nemu vyjadriť, poukázal žalovaný na ust. § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého o neprípustnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve je možné rozhodnúť aj bez návrhu strany sporu, preto je argumentácia žalobcu bezpredmetná. S odkazom na ust. § 167 ods. 3 a § 153 ods. CSP zdôraznil, že žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním zo dňa 23.10.2017, v ktorom preukázal uhradenie dlžnej sumy, odôvodnil spotrebiteľský charakter zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a o.i. namietal výšku uplatneného poplatku z omeškania v zmluve o výkone správy z dôvodu nezákonnosti a žiadal predmetné ustanovenie vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku; toto podanie žalovaný iniciatívne zaslal i právnenému zástupcovi žalobcu emailom. Žalobca nevyužil svoje právo reagovať na všetky prostriedky procesnej obrany žalovaného uvedené vo vyjadrení, na súdom nariadené pojednávanie sa žalobca nedostavil, nežiadal pojednávanie odročiť a vyjadril sa, že zotrváva na podanej žalobe, žalobca tak nevyužil ani ďalšie procesné oprávnenia na uplatnenie prostriedkov procesného útoku. Vzhľadom na to sú tvrdenia žalobcu, že nemal možnosť sa vyjadriť k meritu veci a ani procesne reagovať na vyjadrenie žalovaného neopodstatnené. Námietka hmotnoprávnej nedôvodnosti rozsudku z dôvodu, že sa jedná o zmluvnú voľnosť predstavuje prostriedok procesného útoku, ktorý uplatnil žalobca po lehote podľa ust. § 154 CSP, a preto je procesne neprípustná. Žalovaný zopakoval, že zmluva o výkone správy je spotrebiteľskou zmluvou a záverom namietal, že obsahom odvolania žalobcu sú výlučne prostriedky procesného útoku, ktoré žalobca uplatnil po zákonnej koncentrácii konania v zmysle ust. § 154 CSP, a zároveň žiadny z nich nespĺňa podmienky ust. § 366 CSP. Žalovaný žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného na výzvu súdu prvej inštancie ďalej nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

7. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam.

9. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

10. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca ako správca bytového domu sa domáhal od žalovaného ako vlastníka bytu v bytom dome zaplata sumy 704,15 eur (ako súčtu predpísaných mesačných úhrad vo výške 140,83 eur za obdobie 04-09/2016), vrátane poplatku z omeškania vo výške 0,1% denne z jednotlivých dlžných mesačných súm odo dňa ich splatnosti až do zaplata v súlade s čl. 6 bod 1 zmluvy o výkone správy.

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“),

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ust. § 53 ods. 1 až 3, 4 písm k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že námietky žalobcu v odvolaní sú nedôvodné a argumentácii žalobcu nemožno priznať úspech. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o nedostatočne a nesprávne zistenom skutkovom stave, rozhodovaní súdu na základe neidentifikovaných dokladov o úhradách, odvolací súd uvádza, že žalobca tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný sa postupom podľa ust. § 167 ods. 2 CSP k žalobe žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 24.10.2017, v ktorom uviedol rozhodujúce skutkové tvrdenia na svoju obranu a predložil dôkazy na ich preukázanie, a to najmä:

- skutkové tvrdenie o úhrade dlžnej sumy vo výške 866,21 eur (istiny 704,15 eur, náhrady trov konania 42 eur, náhrady trov právneho zastúpenia 120,06 eur) dňa 06.04.2017 na účet v Slovenskej sporiteľni, a.s. označený v žalobe ako účet právneho zástupcu žalobcu, spolu s preukázaním úhrady dlžnej sumy potvrdením o hotovostnom vklade a emailovou komunikáciou so zástupcom žalobcu dňa 06.04.2017 a 10.04.2017;

- námietku ohľadne nezákonnosti a neplatnosti (neprijateľnosti) dojednania zmluvy o výkone správy o výške uplatneného poplatku z omeškania vo výške 0,1% denne s ohľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu medzi stranami, vrátane žiadosti, aby súd predmetné ustanovenie vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetné podanie žalovaného bolo doručené žalobcovi (právnemu zástupcovi žalobcu) tak priamo žalovaným emailom dňa 02.11.2017 ako aj cestou súdu do vlastných rúk dňa 03.11.2017. Žalovaný sa postupom podľa ust. § 167 ods. 3 CSP, ani na nariadenom pojednávaní (na ktorom sa nezúčastnil, žiadal ospravedlniť svoju neprítomnosť a uviedol, že trvá na uplatnenom nároku), k vyjadreniu žalovaného ani k jednotlivým tvrdeniam žalovaného sa nevyjadril, tieto účinne nanamietal ani nerozporoval, nenavrhol žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení. S poukazom na ust. § 151 CSP a skutočnosť, že žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (a navyiac ani v odvolaní) nijak výslovne a účinne nepoprel tvrdenia žalovaného, má súd za to, že skutočnosť, že celá dlžná suma vrátane príslušenstva (t.j. žalovaná suma okrem poplatku z omeškania) bola žalovaným uhradená dňa 06.04.2017 na účet právneho zástupcu uvedený v žalobe, bola v konaní nesporná a navyiac bezpochyby preukázaná listinnými dôkazmi predloženými žalovaným. Súd prvej inštancie tak na základe vykonaného dokazovania dospel k správne skutkovému záveru ohľadne úhrady dlžnej sumy žalovaným v časti istiny, trov konania a trov právneho zastúpenia, neobstojí preto odvolacia námietka žalovaného ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu a rozhodovania súdu prvej inštancie na základe neidentifikovaných dokladov o finančných úhradách.

15. Súd prvej inštancie postupoval správne pri právnom posúdení zmluvy o výkone správy ako zmluvy spotrebiteľskej (žalobca vystupuje v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa) a na prejednávanej právnej veci tak správne aplikoval ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a režim ochrany spotrebiteľa. Na podporu správnosti záveru súdu prvej inštancie odvolací súd odkazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 19. augusta 2019, sp. zn. 8Cdo/172/2019, ktorý výslovne dovodil, že zmluva o výkone správy uzavretá v zmysle § 8a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov predstavuje svojím charakterom spotrebiteľskú zmluvu.

16. Právna úprava ochrany spotrebiteľa má, za účelom jeho zvýšenej ochrany, kogentný charakter, vrátane kogentnosti noriem Občianskeho zákonníka a spotrebiteľské právo sa tak odchyľuje od všeobecnej koncepcie súkromného práva vychádzajúcej zo zásady zmluvnej autonómie. Spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami a pred nevyváženými zmluvnými dojednaniami v spotrebiteľských zmluvách podľa ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Dôsledná aplikácia ustanovení právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa poskytuje spotrebiteľovi ochranu v spotrebiteľskej zmluve a súd je ex offio povinný každý zmluvný vzťah posudzovať z hľadiska noriem na ochranu spotrebiteľa, musí skúmať, či niektorá zo zmluvných podmienok nemá charakter neprijateľných zmluvných podmienok na ujmu spotrebiteľa. Z týchto dôvodov bolo správne, keď súd prvej inštancie podrobil žalovaným namietané dojednanie čl. 6 bod 1 zmluvy o výkone správy prieskumu z hľadiska prípadnej danosti neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa ust. § 53 Občianskeho zákonníka.

17. S ohľadom na vyššie uvedený kogentný charakter noriem ochrany spotrebiteľa, z nej vyplývajúci ex offo súdny prieskum spotrebiteľských zmlúv a posúdenie ich súladnosti s právom na ochranu spotrebiteľa, je nedôvodná námietka žalovaného o hmotnoprávnej nedôvodnosti napadnutého rozhodnutia v časti určenia citovaného dojednania čl. 6 bod 1 zmluvy o výkone správy ako neprijateľnej podmienky s odôvodnením, že sa jedná o zmluvnú voľnosť účastníkov konania a napadnúť platnosť takéhoto ujednania môže vlastníkom osobitnou žalobou podľa zákona č. 182/1993 Z.z.

18. Aj námietky žalovaného, že nebolo v právomoci súdu prvej inštancie o otázke neprijateľnosti zmluvnej podmienky (výrok I.) rozhodovať, že obsah rozhodnutia v tejto časti nebol predmetom konania, že žalobca nemal vedomosť o prípadnom protinávru žalovaného, a tak nemal ani možnosť sa k tejto časti rozhodovania súdu vyjadriť a príp. procesne reagovať, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Súd zhodne so žalovaným poukazuje na ust. § 298 ods. 1 CSP, ktoré ustanovenie výslovné zakladá oprávnenie súdu aj bez návrhu ktorejkoľvek zo strán sporu vysloviť v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom (v danom prípade žalobcom) v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná. Rozhodovanie súdu v intenciách ust. § 298 ods. 1 CSP nie rozhodovaním o vzájomnej žalobe, ako sa zrejme mylne domnieva žalobca, keď namieta, že nemal vedomosť o „protinávru“ žalovaného a o takomto uplatnenom nároku mu nebolo doručené žiadne procesné rozhodnutie. V prípade, ak súd posúdi zmluvnú podmienku používanú dodávateľom ako neprijateľnú, uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky tak, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, čomu plne korešponduje výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie.

19. Odvolací súd len na okraj dodáva, že žalobca bol v konaní pred súdom prvej inštancie pasívny, nepredložil žiadne skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré by spôsobilé vyvrátiť správnosť konštatovania súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky (povinnosti žalovaného zaplatiť poplatok z omeškania vo výške 0,1% denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania). Nad rámec toho, na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie, odvolací súd odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co 3/2011, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, ktorým okresný súd posúdil (o.i.) ako neprijateľnú zmluvnú podmienku úroky z omeškania vo výške 0,1 % denne, ktoré sú v rozpore s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje (rozsudok Krajského súdu Prešov z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011).

20. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a vec aj správne právne posúdil. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu (ako aj v závislom výroku o trovách konania) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP a ich plnú náhradu priznal úspešnému žalovanému voči neúspešnému žalobcovi, s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).